

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління
та місцевого самоврядування

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

збірник наукових праць
Випуск 1
(2014 р.)

Рівне – 2014

Зміст випуску

<i>ТЕОРЕТИКО-МЕТОДО-ЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Кальниш Ю. Г.	Особливості кадрового забезпечення сучасних політичних процесів в Україні.....	7
	Балабаєва З. В.	Особенности государственного управления в эпоху социальных сетей	13
	Скрипчук П. М., Строченко Н. І.	Адаптація законодавчо-нормативних документів України до ЄС.....	17
	Цимбалюк В. І.	Роль правової інформатики в уніфікації управлінських документів.....	21
	Акімова Л. М.	Становлення державного фінансового контролю в Україні.....	24
	Бова Т. В., Вострікова Н. В.	Аналіз засад басейнового принципу як механізму державного управління водними ресурсами.....	30
	Бутник Е. А.	Особенности формирования государственно-частного партнерства в Украине.....	34
	Іванюта П. В.	Особенности державного регулювання економіки за допомогою програмно-цільового управління.....	40
	Романенко Є. О.	Формування позитивного іміджу української держави як стратегічний напрям державної комунікативної політики.....	46
	Бондарчук Н. В., Пугач А. М.	Механізми державної підтримки сільського розвитку.....	54
<i>ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Гаман С. М.	Глобалізація інвестиційних процесів як унікальна можливість сталого розвитку країни.....	60
	Алейнікова О. В., Маланчук Л. О.	Державне управління сферою надкористування.....	64
	Щесюк С. В.	Взаємодія місцевих органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у розвитку туристичної індустрії Рівненщини.....	67
	Павлов В. І., Пивоварчук Л. В.	Процеси адаптації вітчизняної соціальної політики до європейських вимог.....	71
	Крачунов Х., Кинджакова Е.	Проблеми и възможности за управление на устойчиво развитие на селските и граничните територии в Североизточен район на планиране чрез система за мониторинг.....	74
	Міщук І. В., Пасічнюк В. Б.	Актуальні проблеми сфери муніципальних послуг, що надаються органами місцевого самоврядування в Україні та шляхи їх вирішення.	79
	Okorskiy V. P., Sribna E.	Problems and Prospects of Improving the Quality of Management Training.....	84

	Ковшун Н. Э.	
	Проблеми забезпечення устійного водопользования в Україні.....	88
	Олійченко І. М., Дітковська М. Ю.	
	Удосконалення системи електронних послуг в органах державної влади.....	92
	Міщук Г. Ю.	
	Розвиток корпоративних соціальних інвестицій: нові можливості державного регулювання трудових відносин.....	98
	Самолук Н. М.	
	Грейдинг як інструмент ефективного управління персоналом.....	103
	Савонік Н. І., Пшеюк О. О.	
	Легалізація територіальної громади – перший етап розширення її повноважень.....	108
	Антонова С. Є.	
	Реалізація державної молодіжної житлової політики на місцевому рівні.....	111
	Коваленко М. М.	
	Богословська спадщина та державне управління: закономірність синтезу.....	116
	Гаман М. В.	
	Стратегія та напрями забезпечення фінансово-економічної безпеки держави в контексті регуляторної реформи.....	122
	Лопушинський І. П.	
	Люстрація як спосіб очищення влади: українські реалії та перспективи	128
	Сазонець І. Л.	
	Трансформація системи державного регулювання міграційних процесів та заходів протидії торгівлі людьми.....	131
<i>ЗАРУБІЖ- НИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВ- НОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Акімов О. О., Рибак І. П.	
	Кадрове забезпечення державного управління: досвід зарубіжних країн.....	137
	Корбутяк В. І.	
	Проблеми впровадження електронного документообігу в Україні та їх вирішення на прикладі Естонії.....	145
	Śmiel Sylwia	
	Polityka prawna Unii Europejskiej wobec dziecięcej turystyki seksualnej....	150
	Малиновська О. А.	
	Шляхи вирішення проблеми внутрішніх переміщених осіб: деякі уроки із зарубіжного досвіду.....	154
	Yakymchuk A.	
	The International Experience of Management of the Preservation of biodiversity: Innovative Approach.....	163
	Вимоги до оформлення статей.....	169

Contents of this issue

<i>THE THEORETICAL AND METHO- DOLOGICAL ASPECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Kal'nysh Y.	The Features Staffing Contemporary Political Processes in Ukraine	7	
	Balabaeva Z.	The Features of Public Administration in the Era of Social Networks.....	13	
	Skrypchuk P., Strochenko N.	Adaptation of Legislative and Regulatory Documents of Ukraine to the EU...	17	
	Tsymbaliuk V.	The Role of Legal Informatics in the Unification of Administrative Documents.....	21	
	Akimova L.	The Formation of the State Financial Control in Ukraine.....	24	
	Bova T., Vostrikova N.	The Analysis of Basein Principle as a Mechanism of state Water Resources Management.....	30	
	Butnyk E.	The Features State-Formation Private Partership in Ukraine.....	34	
	Ivaniuta P.	The Features of State Regulation of Economy by Means of Program-Target Management.....	40	
	Romanenko E.	The Creating a Positive Image Ukrainian State as a Strategic Direction of State Communication.....	46	
	Bondarchuk N., Pugach A.	The State Support Rural Development.....	54	
	Gaman S.	Globalization Investment Process as a Unique Opportunity for Sustainable Development.....	60	
	<i>THE PRACTICAL ASPECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Aleinikova O., Malanchuk L.	The Public Administration of Subsoil Use.....	64
		Schesyuk S.	Cooperation of Local Executive Authorities and Local Authorities in the Development of Rivne Region Tourism Industry.....	67
		Pavlov V., Pivovarchuk L.	The Process of Adapting Domestic Social Policy to European requirements.....	71
		Krachunov H., Kindzhakova E.	Problems and Opportunities for Susnainable Management of Rural and Border Areas in North-East Planning Region.....	74
Mishchuk I., Pasichnyuk V.		The Actual Problem Areas of Municipal Services Provided Local Government in Ukraine and Solutions.....	79	
Okorskiy V. P., Sribna E.		Problems and Prospects of Improving the Quality of Management Training...	84	
Kovshun N.		The Problems of Sustainable Water Use in Ukraine.....	88	
Oliychenko I., Ditkovska M.			92	

	The Improvement electronic services in public authorities.....	
	Mishchuk G.	
	The Development of Corporate Social Investment: New Opportunities Public regulation of labor relations.....	98
	Samoliuk N.	
	Grading as a Tool for Effective Management of Resources.....	103
	Savonik N., Psheyuk O.	
	The Legalization territorial community – the First Phase Expansion of its Powers.....	108
	Antonova S.	
	The Implementation of State Youth Housing Policy at Local Level.....	111
	Kovalenko M.	
	The Theological Heritage and Governance: Synthesis pattern.....	116
	Gaman N.	
	Strategy and Areas of Providing Financial and Economic Security in the Context of the State Regulatory Reform.....	122
	Lopushynskyy I.	
	The Lustration as a Method of Cleaning Power: Ukrainian Realities and Prospects.....	128
	Sazonets I.	
	Transformation of Public Administration System of Migration Processes Regulation and Countermeasures Stores People.....	132
<i>THE FOREIGN GOVERNMENT EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Akimov O., Rybak I.	
	The Staffing of Public Administration: Foreign Experience.....	137
	Korbutiak V.	
	The Problems of Ukraine Electronic Documents and Solutions on Example of Estonia.....	145
	Chmel' S.	
	Legal Policy on Child Sex Tourism in the European Union.....	150
	Malynows'ka O.	
	Solutions to the Problem of Internally Displaced Persons: Some Lessons From the World Experience.....	154
	Yakymchuk A.	
	The International Experience of Management of the Preservation of Biodiversity: Innovative Approach.....	163
	Requirements for Authors	169

УДК 351:316

Гаман С. М.,

к.е.н., Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК УНІКАЛЬНА МОЖЛИВІСТЬ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Haman S.

Ph.D. of Economics, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Kyiv

GLOBALIZATION INVESTMENT PROCESS AS A UNIQUE OPPORTUNITY FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Обґрунтовано емпіричне підтвердження слабкості інвестиційного середовища в Україні. Визначено процеси інтернаціоналізації та глобалізації на сучасному етапі розвитку щодо посилення взаємозалежності національної економіки.

Обоснованно эмпирическое подтверждение слабости инвестиционной среды в Украине. Определены процессы интернационализации и глобализации на современном этапе развития по усилению взаимозависимости национальной экономики.

Empiric confirmation of weakness of investment environment is grounded in Ukraine. The processes of internationalization and globalization are certain on the modern stage of development in relation to strengthening of interdependence of national economy.

Ключевые слова: глобализация, иностранные инвестиции, рыночный механизм, территориальное образование.

Ключові слова: глобалізація, іноземні інвестиції, ринковий механізм, територіальні утворення.

Keywords: globalization, foreign investment, market mechanism, territorial entities.

Постановка проблеми

Проблеми іноземних інвестицій тісно переплітаються з питаннями створення вільних економічних зон. Спроби створення в різних регіонах так званих зон спеціального інвестиційного режиму призвели до бажання регіонів мати якомога більше податкових пільг з метою захисту інвестицій. Неможливо створити привабливі умови для інвестування в окремих територіальних утвореннях без погіршення позицій та можливостей центрального бюджету. Крім того, поза увагою залишається загальна проблема порушення інвестиційного клімату в Україні. Тенденція щодо утворення вільних економічних зон є проявом регіонального сепаратизму та своєрідною реакцією на нездатність центральної влади докорінно змінити ситуацію з внутрішніми та зовнішніми інвестиціями.

Це ще раз підтверджує актуальність створення не індивідуальних умов, а комплексу єдиних економічних параметрів інвестиційного розвитку. Головне – забезпечити умови для ефективного функціонування ринкового механізму в цілому. Серед них важливу роль відіграє регулювання власності і контроль. Інвестор хоче достовірно знати, хто є основним власником підприємства, має можливість посісти своє місце в

структурі власності об'єкта інвестицій, а за необхідності вийти з неї. Що стосується самих підприємств як об'єктів інвестицій, то не тільки фінансові показники і відкритість звітності, а й маркетингові можливості підприємства набувають актуальності з погляду залучення інвестицій. Закритими і найменш стійкими у цьому плані є вітчизняні і казенні підприємства, що робить їх недостатньо привабливими для інвесторів.

Аналіз останніх досліджень й публікацій

Сьогодні існує багато досліджень щодо інвестиційної діяльності держави та її складових. Вагомий внесок у дослідження проблем інвестиційної діяльності зробили провідні західні та російські вчені: Л. І. Абалкін, Ф. Візер, В. І. Кушлін, В. Паретто, Г. Х. Попов, Г. Фостер, М.Фрідмен, Ф.Хаєк, Й. Шумпетер. Важливу роль у теоретичному та емпіричному дослідженні проблематики організації інвестиційно-інноваційної діяльності держави та підприємства та її впливу на розвиток національного господарства відіграють праці сучасних вітчизняних вчених та практиків, а саме: В. Д. Базилевича, О. І. Баранівського, О. Г. Білоруса, Т.О.Білої, О. С. Власюка, П. І. Гайдучького, В. М. Геєця, А. С. Гальчинського, В. І. Грушка, Б. М. Данилишина, М. П. Денисенка, В. С. Загорського, М. М. Єрмошенка, О. А.

Кириченко, Т. Т. Ковальчука, А. Т. Ковальчука, С. В. Козаченка, Д. Г. Лук'яненко, В. Г. Мельничука, В. І. Мунтіяна, О. М. Мозгового, В. Є. Новицького, Е. Г. Панченка, Ю. М. Пахомова, А. А. Пересади, В. І. Терехова, В. Г. Федоренка, Д. М. Черваньова, В. К. Черняка, О. Ю. Чубукової, В. Я. Шевчука, Г. К. Ялового та інших.

Мета статті

– обґрунтувати емпіричне підтвердження слабкості інвестиційного середовища в Україні;
– визначити процеси інтернаціоналізації та глобалізації на сучасному етапі розвитку щодо посилення взаємозалежності національної економіки.

Виклад основного матеріалу

В економіці України, як зазначають експерти, іноземні інвестиції займають не таку вже й велику питому вагу. Разом з тим в зонах їх високої географічної концентрації (зокрема, м. Київ) вони відіграють важливу роль. Залучення в країну іноземних інвестицій шляхом створення підприємств з іноземним капіталом повинно стати найефективнішим способом отримання зарубіжної техніки і технології, її вдосконалення та ефективного використання українськими співзасновниками.

Ще одна особливість іноземних інвестицій в Україні полягає в тому, що вони, як правило, не виконують завдання перенесення передових технологій, а навпаки, створюють монопольні замкнуті структури, орієнтовані в основному на експлуатацію місцевих ресурсів і вивіз прибутків. Іноземні інвестиції бувають небезпечні своєю нестійкістю і спекулятивним характером. Тому, як вважає Б. Губський, говорити про зростання виробничого потенціалу країни за рахунок іноземних інвестицій виправдано тільки в тому плані, що ці інвестиції стимулюють економічний розвиток країни в цілому [1, с. 52].

Такий загалом правильний висновок потребує уточнення: іноземні інвестиції в період стагнації економіки допомагають, поряд з вітчизняними, виконувати роль пускових інвестицій. При цьому не можна повністю покладатися тільки на іноземні інвестиції, варто мобілізувати джерела і підвищувати роль вітчизняних інвестицій. Крім того, і, це, мабуть, найголовніше – необхідно працювати над подоланням синдрому неефективності інвестицій та їх відпливу за тіньовими каналами. Дотримуючись поради Ю. Бажала, потрібно починати з адресування іноземних інвестицій переважно у виробництво товарів народного споживання, в сучасні технології, що швидко окупляться, забезпечуючи виробництво обіговими коштами [2, с. 83].

Практика України за останній період свідчить про обмежені можливості використання іноземного

устаткування і технологій на її території. Устаткування, що обслуговувало прогресивні технологічні процеси в країнах Заходу, навіть потрапляючи в Україну, не встановлювалося роками, морально старіло, і це завдавало реальних валютних збитків державі. Тому залучення зарубіжної технології і досвіду має ґрунтуватися на чіткій оцінці фактичного рівня технологічного розвитку галузі, рівня сприйняття країною, що приймає, бази управління, яку використовують економічно розвинуті країни і яка є прийнятною у світі. Велике значення має також розробка конкретних заходів щодо підвищення використання світового досвіду відповідно до інфраструктури країни, яка приймає капітал, її культурного, соціального та економічного середовища. При прямому інвестуванні, на відміну від використання позикового капіталу, є набагато більшими також масштаби поширення технологічних нововведень. З'являється можливість модернізації виробничого устаткування діючих підприємств шляхом створення на їх базі більшої кількості об'єктів спільного підприємництва (розукрупнення великих підприємств), а також шляхом налагодження інтеграційних зв'язків між підприємствами-суміжниками [3, с. 29; 5, с. 106].

Звертає на себе увагу низький сукупний попит у країнах із перехідною економікою, що спонукає певною мірою усі країни змагатися між собою у сфері імпорту за залучення сучасних технологій та стимулювати реалізацію вітчизняних товарів і послуг у сфері експорту. Загальновизнано, що при збільшенні доходу країни зростає її імпорт. Так, зростання імпорту Польщі та Угорщини призводило до погіршення рахунку поточних операцій платіжного балансу. Однак у цілому така тенденція не викликала значного занепокоєння.

Виділимо тут два фактори. По-перше, перевага надавалася саме технологічному імпорту або імпорту напівфабрикатів із зменшенням енергетичних чи споживчих груп товарів.

По-друге, висока динаміка та інвестиційна привабливість країн "першої хвилі" забезпечили високий приплив капіталів і покращення платіжного балансу України. Водночас Україна явно відставала у провадженні політики підтримки припливу прямих іноземних інвестицій, а їх наявні незначні обсяги не могли забезпечити належного рівня фінансування, як правило, високого дефіциту зовнішнього сектора. Позитивне торговельне сальдо, вперше отримане Україною за роки незалежності, в 1999 р. не додало оптимістичних очікувань щодо припинення знецінення гривні. Адже торговельний надлишок виник не завдяки розширенню та диверсифікації експорту, нехай і в умовах високої девальвації гривні, а швидше внаслідок різкого скорочення імпорту. Однак неплатежі за газ та енергоресурси (як на внутрішньому, так і зовнішньому

ринках) тільки зростали, а інвестиційна привабливість країни продовжувала погіршуватись, а ПІІ залишаються незначними. Це свідчить про те, що дане зовнішньоекономічне поліпшення має лише короткостроковий характер.

Зробимо принципове узагальнення. Традиційно торговельний надлишок розглядається як позитивний чинник підтримки національної валюти, джерело наповнення валютних резервів і виконання зовнішньоекономічних зобов'язань країни. Дефіцит сприймається як небезпечний фактор стабільності національної валюти. Разом з тим за останні роки у зв'язку з широкою лібералізацією потоків капіталів ситуація значно змінилася – торговельний надлишок тепер практично не має ніякого значення для стабільності національної валюти. На сьогодні приватні іноземні капітали (зокрема, прямі іноземні інвестиції) в східноєвропейські країни, що розвиваються, значно перевищують рівень рахунка поточних операцій платіжного балансу і дають змогу фінансувати як поточне сальдо, так і поповнювати валютні резерви країни (таким чином, саме від приватних капіталів залежить і рівень тиску на національну валюту).

Тому практично всі східноєвропейські країни і, насамперед ті, що прагнуть до європейської інтеграції, на чільне місце своєї економічної політики ставлять створення привабливого інвестиційного середовища, що стимулювало б проплив в економіку капіталів, які не тільки забезпечують нові технології та новий менеджмент, а й створюють умови для стабільної і передбачуваної динаміки валютного курсу [6, с. 154].

Таким чином, отримано емпіричне підтвердження слабкості інвестиційного середовища в Україні, яке характеризується високим рівнем адміністративних бар'єрів і перешкод, що виникають на шляху іноземних інвесторів. Це свідчить, що не існує єдиного економічного простору, немає "єдиного ігрового поля" в Україні, свідчить про недостатність реформ, що можуть підвищити ефективність правової системи, а також про невдалі спроби покращити інвестиційний клімат.

Підсумовуючи викладене вище, наведемо наші висновки щодо зовнішніх джерел інвестування. В економіці зі слабким регуляторним середовищем адміністрування та запровадження правил є таким важливим, як і поліпшення якості цих правил, оскільки вони формують структуру стимулів для іноземних інвесторів. Надання рівних можливостей іноземним інвесторам щодо захищеності прав власності та виконання контрактів, а також забезпечення їх рівними обов'язками щодо сплати податків є основною передумовою збільшення надходження прямих іноземних інвестицій до країн із перехідною економікою. Залучення іноземних інвестицій під програми і проекти, які сприяють розвитку в Україні

передусім наукоємних галузей, які вже сьогодні демонструють високий технологічний рівень і конкурентоспроможність, а отже, і готовність стати "локомотивами" високотехнологічного зростання, потребує удосконалення механізму регулювання діяльності іноземних інвесторів в Україні. З метою забезпечення інноваційної спрямованості іноземних інвестицій мають бути здійснені такі заходи:

- зниження рівня оподаткування підприємств з іноземними інвестиціями у галузях економіки, які належать до пріоритетних напрямів інноваційної діяльності та забезпечують впровадження сучасних технологій в галузі національної економіки;

- заохочення спільного фінансування інвестиційних проектів вітчизняними та зарубіжними інвесторами, спрямованих на залучення сучасних виробників, управлінських та організаційних інновацій;

- удосконалення організаційно-правових механізмів міжнародного трансферу технологій;

- формування загальнонаціональної інформаційної мережі спеціальних інституцій, аудиторських, консалтингових фірм, які виступають джерелом достовірної інформації про інвестиційні перспективи, умови діяльності іноземних капіталів на території України, становище на ринках, виробничий, науково-технологічний, кадровий потенціал, макроекономічне середовище, правове середовище тощо.

Нові податкові та регуляторні дії повинні враховувати ефект корупції, використовуючи принципи простоти і стабільності. Прості та прозорі правила роблять їх простішими для розуміння і дотримання інвесторами, а також запровадження державою. Якщо загальні податкові та регуляторні правила було прийнято, вони мають зберігатися стабільними, хоча б у середньостроковій перспективі. Це допоможе зменшити невизначеність у процесі прийняття рішень і позитивно вплине на інвестиції та майбутнє піднесення економіки. Іноземні інвестори очікують запровадження регуляторного режиму із зрозумілими та прозорими правилами. Це є фундаментальною основою ринкової економіки, до якої прагне Україна.

Разом з тим слід зазначити, що Україна є учасником загальносвітових процесів глобалізації фінансових потоків. Інвестиції пов'язані з глобалізацією настільки тісно, що сьогодні під дією глобалізації інвестиційні процеси виходять на новий рівень: за структурною будовою, територіальною ознакою поширення основного масиву інвестицій та окремих видів; з позицій природи їх здійснення; за мотиваційними критеріями і, звичайно, економічними і соціальними наслідками, які виявляються в результаті використання інвестицій.

Глобалізація інвестиційних процесів забезпечує унікальні можливості динамічно сталого розвитку країни з перехідною економікою, яка створить

сприятливе ринкове середовище для зростання інвестицій в економіку. Вихідною особливістю цієї групи країн є те, що прогнози для них останнім часом переглянуті в бік збільшення темпів економічного зростання, особливо на кінець періоду. Високому рівню економічного зростання сприятиме насамперед високий рівень глобалізації інвестиційних процесів.

Це кардинально змінило ситуацію п'ятдесятилітньої давнини, коли для залучення інвестиційних капіталів, забезпечення відбудови та прискореного розвитку економіки тієї чи іншої держави потрібні були передусім політичні рішення урядів провідних країн-донорів або міжнародних фінансових організацій (наприклад, план Маршалла тощо). Глобалізація світової економіки визначає нові умови інвестиційної діяльності на світовому фінансовому ринку і для України. Вона відкриває перед нашою країною перспективи для залучення величезних фінансових ресурсів, а з іншого боку – посилює міжнародну конкуренцію за ці ресурси.

Процеси інтернаціоналізації та глобалізації на сучасному етапі розвитку сприяють посиленню взаємозалежності національної економіки, що зближує механізми та інструментарії в різних моделях, застосовуваних для досягнення таких економічних цілей, як постійне і рівномірне економічне зростання, збільшення зайнятості, стабілізація грошового обігу та курсу валют, підвищення добробуту та поліпшення якості життя людей. Це стосується і прямих капіталовкладень, і фінансових операцій. Роль цих двох інструментів постійно зростала після Другої світової війни, але в останні роки прискорився процес глобалізації саме фінансових ринків, що зумовило тісний взаємозв'язок між рухом валютних курсів, банківським відсотком та котируванням акцій в різних країнах. По суті глобальну економіку необхідно розглядати як глобальну капіталістичну систему.

Переваги нинішньої глобальної капіталістичної системи виявляються тільки в результаті виважених і наполегливих зусиль у виправленні й зменшенні її недоліків. Так починається аналіз способів подолання недоліків глобальної капіталістичної системи, який здійснив відомий фінансист Джордж Сорос у статті "Майбутнє капіталістичної системи залежить від поліпшення глобального відкритого суспільства" [4].

Висновки

Таким чином, глобалізацію треба розглядати як об'єктивний процес розвитку прямих іноземних інвестицій. Саме набуття прямими іноземними інвестиціями лідируючої ролі серед усіх форм міжнародних економічних відносин власне і є однією з ознак глобалізації інвестиційних процесів. Це свідчить про те, що формування світової економіки перейшло від стадії світового ринку до стадії світового виробництва.

Економічна теорія передбачає можливість як заміщення іноземних інвестицій та зовнішньої торгівлі, так і їх взаємодоповнення. У сучасних умовах і потоку прямих іноземних інвестицій як системоутворювальному фактору світового виробництва надається більше значення, ніж практиці зовнішньої торгівлі.

Література:

1. Губський Б. В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі. – К.: Наукова думка, 1997. – 109 с.
2. Економічна оцінка державних пріоритетів технологічного розвитку / За ред. д.е.н. Ю. М. Бажала. – К.: Ін-т економ. прогнозів., 2002. – 320 с.
3. Інвестиційна політика в Україні: досвід, проблеми, перспективи / М. Г. Чумаченко, С. Е. Аптекар, М. Г. Білопольський та ін. – Донецьк: Юго-восток, 2003. – 292 с.
4. Сорос Дж. Будущее капиталистической системы зависит от улучшения глобального открытого общества // Финансовые известия. – 2008. – 15 января.
5. Хрущ Н. А. Інвестиційна діяльність: сучасні стратегії та технології. – Хмельницький: ХНУ, 2004. – 309 с.
6. Шляхи підвищення інвестиційної діяльності в Україні: моногр. / За заг. ред. В.Г. Федоренка. – К., 2003. – С. 154.

References:

1. Hubs'kyi B.V. (1997). Investytsiyni protsesy v hlobal'nomu seredovyshchi. – K.: Naukova dumka, 1997. – 109 s.
2. Ekonomichna otsinka derzhavnykh priorytetiv tekhnolohichnoho rozvytku / Za red. d.e.n. Yu.M. Bazhala. – K.: In-t ekonom. prohozuv., 2002. – 320 s.
3. Investytsiyna polityka v Ukrayini: dosvid, problemy, perspektyvy / M.H. Chumachenko, S.E. Aptekar, M. H. Bilopol's'kyi ta in. – Donets'k: Yuho-vostok, 2003. – 292 s.
4. Soros Dzh. (2008). Budushchee kapytalystycheskoy systemy zavysyt ot uluchshenyia hlobal'noho otkrytoho obshchestva // Fynansovye yzvestyya. – 2008. – 15 yanvaryia.
5. Khrushch N.A. (2004). Investytsiyna diyal'nist': suchasni stratehiyi ta tekhnolohiyi. – Khmel'nyts'kyi: KhNU, 2004. – 309 s.
6. Shlyakhy pidvyshchennya investytsiynoyi diyal'nosti v Ukrayini: monohr. / Za zah. red. V.H. Fedorenka. – K., 2003. – S. 154.

Стаття надійшла до редакції 27.07.2014 р.